

Partioparaati

Viikkoa ennen Hämeen piirin paraatia nautin auringosta Senaatintorilla hämäläisen partiostävänä kanssa. Uudenmaan partiopiiri ja Pääkaupunkiseudun partiolaiset olivat kokoontuneet paraatijuhlaan. Mannerheim-solkia jaettiin, pidettiin puheita ja laulettiin Partiomarssia, ihan niin kuin Hämeessäkin. Torilta suuntasimme Esplanadille seuraamaan paraatia ja kaupattorin lokkeja.

Kahdessa ensimmäisessä lippukunnassa oli jotain tuttua. Vartiovuoren Pojat marssivat ruskeissa paidoissaan sotilaallisen särmissä riveissä. Vartiovuoren Tytöillä oli lipunkantajalla ja lippuvahdeilla suikat. Itä-Helsingissä osataan. Jostain syystä oli kuitenkin tytöistä viimeisen sudenpen-
nun päähän eksynyt vaaleanpunainen pipo. Miksi, oi miksi?

Kolmannen lippukunnan kohdalla alkoi jo hävettää. En tahdo enää Helsingissä myöntää olevani partiolainen. En tahdo olla yksi heistä, jotka tallustavat Espalla tuulitakeissa ja farkuissa, valkoiset lenkkarit jalassa, partiohuvit kaulassa.

Hämeen paraatiaamuna Pamauksella vilisi sinisiä Lokki-tyttöjä niin kuin kuuluukin. Hameettomille löytyi hameet ja suikattomille suikat, sudenpen-
nuille mustikat. Kenenkään ei tarvinnut marssia punaisessa fleecessä, harmaassa hupparissa tai farkkutakissa. Lokkien lipun kantajaa tosin, ja muutamaa muuta vartionjohtajaa, ei näkynyt. Leena, Crissu ja Loviisa vetivät trikoot jalkaan ja heittivät suunnistuspaidat päälle.

Johanna Mäenalusta

Matkalla paraatin lähtöpaikalle Ratinaan saatiin odotettuja vartionjohtajia mukaan ja järjesteltiin vielä viimeistä suikkaa. Se vaan on oltava jokaisen päässä, ja hyvä niin. Pia ilmestyi viime hetkellä ratinaan, toisin kuin Pian partiopaita. Onneksi Pialta kuitenkin löytyy suunnistuspaita aina laukusta siltä varalta, että joskus suunnistuttaisi. ”Trikootkin” pienen säädön jälkeen löytyi ja Emma sai tyytyä todellakin sinisiin sukkahousuihinsa. Siniisiin sukkahousuihinsa, jotka kuitenkin ovat aina parempi vaihtoehto kuin farkut tai maastohousut.

Kotkien perässä marssimme sitten kohti Keskustoria rumpujen tahdissa. Suunnistajanelikolta oli rasti välillä hukassa, eikä mahtava Lokki-huutomme päässyt Aamulehden äänestykseen. Siitä huolimatta nappasimme marssikilpailusta pisteet kotiin: suuri Lokki-joukko, yhtenäinen pukeutuminen, siis paidat, suikat, hameet ja sukkahousut, särmä marssiosasto, tyylikäs marssiminen ja omaleimaisuus, siis taivaansiniset Lokki-suunnistuspaitamme ja trikoot.

Keskustorilla paraatijuhlissa leikittiin Ilvesten kanssa, laulettiin Partiomarssia ja jaettiin ansiomerkkejä. Suunnistajat kävivät aiheuttamassa ihmetystä Anttilassa, kuuluuhan jäätelö aina kuumaan kesäpäivään.

Jossu

...näin meillä.